

Róma örök

2024ben, hogy az ismert utat ne adjam fel, ismét Rómába vezetett, mert minden út oda vezet. Ez alkalommal az Erasmus+ mobilitás keretében az ókori Rómában jártam. Az első óra meglepetése a találkozás volt a tavalyi kedves csoporttársammal, akivel sokat kóboroltunk felfedezni a csodás Urbét. Nem beszéltük meg, így újabb egy hét várt ránk. A szakmai nyelv, valamint részletes művészettörténeti bevezetés után az ókori Róma számos olyan terében lehettem, amelyeket idáig a tankönyvek oldalairól ismertem. A Pantheon mellett az idén a számos római fórum, a Domus Aurea, Traianus vásárcsarnoka, Caracalla fürdője, és sorolhatnám a hét domb városának mindenik terét, utcáját. Fantasztikus volt megtapintani az ókori épületek szerkezetét, a mozaikokat, a freskókat. A délutáni sétáimmal ezt még kiegészítettem. Gyönyörűség volt egy délutánt tölteni a világ egyetlen ókori színháztörténeti kiállításán, amely az eredeti tárgyak mellett a modern múzeumtechnika minden látványeszközét megmutatta.

És jó volt felkapaszkodni az Aventinus narancsligetébe, ahol akaratlanul ifjú szerelmespároknak mondtam jókívánságokat. A Sibylla állás biztosítva van nyugdíjas koromra.

Fenséges volt eltévedni a Via Appián, és órákig róni az ókori Caminót, sak a papagájok társaságában, és elveszíteni az időt a ciprusfenyők fűszeresen bódító illatában.

Aztán több órára elveszni az ókori kikötő, Ostia városában, ahol az ókori világ találkozott. És mindezek után megmártózni a hús tengerben, a mediterrán nap alatt. Több mint két évezrede áll a város, sok könyvtárnak irodalom szól róla, nagyon hálás vagyok a programnak, hogy élő szereplője lehettem annak, amit tanítok, és hitelesen közvetíthetem a tananyagot a tanítványaimnak.

Daragics Éva

